

Тема уроку № . Профілактика захворювань нервової системи.

Освітні цілі: узагальнити знання учнів про нервову систему, показати її значення для забезпечення життєдіяльності організму як єдиного цілого. Показати порушення діяльності нервової системи та хворобами, які виникають в результаті цього. Виховувати в дітей бережливе ставлення до свого організму та здоров'я оточуючих.

Обладнання: «Схема будови нервової системи».

Структура уроку, основний зміст і методи роботи.

- I. Актуалізація опорних знань учнів.
Програмований диктант.
- II. Вивчення нового матеріалу.

1. Подвійний контроль функцій тканин і органів людини. (Бесіда.)

2. Взаємодія нервової і гуморальної регуляції — умови функціонування організму, як єдиного цілого. (Розповідь учителя з елементами бесіди.)

Центральна **нервова система** разом із залозами внутрішньої секреції відіграє провідну роль у регуляції функцій організму. Вона несе відповідальність за узгоджену роботу всіх органів і систем людського організму. Вона об'єднує головний, спинний мозок і периферичну нервову систему. Завдяки нервовим закінченням підтримується чутливість тіла і його рухова активність. Завдяки вегетативній нервовій системі інвертується серцево-судинна система та інші органи. Порушення функцій нервової системи впливають на продуктивність функцій внутрішніх органів і систем. Хвороби нервової системи ділять на: спадкові, інфекційні, травматичні, судинні і хронічно прогресуючі.

3. Захворювання нервової системи

Спадкові захворювання нервової системи можуть бути хромосомними (клітинними) і геномними. Найвідоміше і поширене хромосомне захворювання нервової системи — це хвороба Дауна. Характерними ознаками цього захворювання є порушення з боку ендокринної системи та опорно-рухового апарату і слабоумство.

Інфекційні захворювання нервової системи виникають через патогенний вплив вірусів, грибків, бактерій і паразитів. До найпоширеніших захворювань даної групи зараховують малярію, енцефаліти, кір та ін. Основними симптомами є сильний головний біль, порушення свідомості, нудота, блювання, підвищена температура.

Травматичні ушкодження нервової системи виникають унаслідок травм, забоїв або здавлювання спинного або головного мозку. Такі захворювання супроводжуються головним болем, нудотою, блювотою, розладами свідомості, втратою пам'яті, зниженням чутливості і ін.

Хронічно прогресуючі захворювання можуть розвинути на фоні дії інфекції, порушень обмінних процесів, інтоксикації або з причини специфічної будови нервової системи. До ряду таких захворювань зараховують міастенію, склероз та інші захворювання. Захворювання прогресує поступово, знижуючи життєздатність тих чи інших систем організму.

Судинні захворювання можуть розвинути внаслідок гіпертонічної хвороби або **атеросклерозу**. У дану групу входять порушення мозкового кровообігу, хронічна судинно-мозкова недостатність. Подібні захворювання можуть розвиватися внаслідок гіпертонічної хвороби або атеросклерозу. Симптоматика проявляється головним болем, нападами нудоти і блювоти, зниженням чутливості, порушеннями рухової активності.

Які причини захворювань нервової системи?

Збудниками захворювань нервової системи можуть бути:

- віруси (вітряна віспа, свинка, кір, герпес, арбовіруси і ВІЛ);
- бактерії (стафілокок, пневмокок, менінгокок, стрептокок і біда трепонема);
- грибки і паразити (криптококоз, токсоплазмоз, малярія);
- забиття головного мозку;
- пухлини у головному мозку;

- судинні порушення.

Також можливий плацентарний шлях передачі захворювань нервової системи під час вагітності (краснуха, цитомегаловірус), а також по периферичній нервовій системі. Саме так поширюється вірус сказу, гострий поліомієліт, менінгоенцефаліт або герпес. Крім того, негативний вплив на нервову систему може надавати неповноцінне харчування, ниркові, серцеві та ендокринні захворювання. Також патологічні процеси можуть виникнути через дії хімічних речовин, отрут, лікарських препаратів, важких металів.

Діагностика захворювань нервової системи

Для діагностики захворювань нервової системи необхідний неврологічний огляд. Лікар повинен буде проаналізувати свідомість пацієнта, його інтелект, здатність орієнтації в часі і просторі, рефлекси, чутливість і ін. Захворювання можна також виявити на підставі клінічних показників, але зазвичай для постановки діагнозу потрібні додаткові дослідження. Серед них: комп'ютерна томографія головного мозку (КТ), магнітно-резонансна томографія (МРТ), ангіографія та УЗД. Також для діагностики деяких захворювань нервової системи можуть призначити люмбальну пункцію, електроенцефалографію або рентген. Крім того, в діагностиці використовують аналіз крові, біопсію та ін дослідження.»Психофізіолог перевіряє властивості нервової системи, наприклад, швидкість реакції, увагу, пам'ять, що може бути важливим для деяких професій.»

Лікування захворювань нервової системи

Лікування захворювань нервової системи призначається лікарем і залежить від симптомів та типу захворювання, і вимагає перебування хворого в умовах стаціонару. Для того щоб уникнути розвитку захворювань нервової системи, необхідно своєчасно діагностувати і лікувати інфекції, вести здоровий спосіб життя, повноцінно харчуватися, а при перших тривожних симптомах негайно звертатися до фахівця.

4.Стрес, причини стресів. (Розповідь учителя.) Позитивні і негативні дії на організм. (Розповідь учителя з елементами бесіди.)

Стадії стресів: реакція тривоги; стадія опору; стадія виснаження. (Розповідь учителя.)

Реакції систем (нервової і ендокринної) людини на дію стресів

1. Робота учнів з підручником: розглянути таблицю на сторінці

III. Закріплення знань учнів.

Розв'язування тестів.

IV. Домашнє завдання. Вивчити §